

РЕШЕНИЕ

№ 4276

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3992** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Ю. Г. - В., директор на дирекция „Обслужване“, ТД на НАП – С., депозирана от процесуалния представител юрисконсулт Й., срещу Решение № 1241 от 16.03.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 97 с-в, по НАХД №13967/2022 г. С решението е изменено Наказателно постановление /НП/ № 660402-0322797/05.09.2022 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП - С., с което на А. С. Ч. за нарушение на чл. 37, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 13 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 273 от ДОПК.

Касаторът оспорва решението и навежда доводи за неговата неправилност. Посочва се, че СРС неправилно е приел, че за неизпълнение на задължението по чл. 37, ал. 2 от ДОПК, санкционирано с НП, се предвижда глоба в размер от 250 лв. до 500 лв. Това обусловило и погрешния извод на съда, че определеният в оспорваното наказателно постановление размер на санкцията от 500 лв. е над предвидения от закона минимум. Противно на това, размерът на наказанието бил определен в съответствие с определения в разпоредбата на чл. 273 от ДОПК минимум, поради което липсвало правно основание за намаляването му. Фактическата обстановка, възприета от състава

на Софийски районен съд за безспорно установена, потвърждавала извършването на нарушението, описано в наказателното постановление. Предвид това, както и липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалния закон в хода на административнонаказателното производство, които да накърнят правото на защита на ответника, предвид установената компетентност на административнонаказващия орган и правилното определяне на вида и размера на наказанието, оспорваният акт следва да бъде потвърден. Моли постановеното от Софийски районен съд решение да бъде отменено, а оспорваното наказателно постановление – потвърдено в цялост, при условията на евентуалност - решението да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС по същество на спора. С допълнителна молба от 17.05.2023г. от С. С. П., заместник – директор на ТД на НАП – С., чрез процесуалния представител юрисконсулт Й., е направено уточнение, че жалбата, с която е инициирано касационното производство, следва да се счита подадена от нея в качеството ѝ на заместник – директор на ТД на НАП – С.. Към молбата са приложени Заповед № 410.1/08.06.2011г. на К. С., изпълнителен директор на НАП и пълномощно. Подробни съображения излага в писмени бележки от 12.06.2023г., в които претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - А. С. Ч., в отговор на касационната жалба от 13.04.2023г., моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага оплаквания за нищожност на оспорваното решение, като постановено при неясни и противоречиви мотиви и диспозитив. От една страна, в мотивите се посочва, че „За неизпълнение на задължението си по чл. 37, ал.2 от ДОПК се предвижда глоба в размер от 250 до 500 лева. Административното наказание е наложено в размер, превишаващ минималния. Действително в случая се касае за първо нарушение. Ето защо съдът намира, че подходящ в случая се явява минималният размер на глобата, без обаче да бъде омаловажена обществената опасност на нарушението“. От друга страна, диспозитивът гласи: „Изменя наказателното постановление № 660402-0322797/05.09.2022г. от зам. директора на ТД на НАП- С. – град, с което на А.С.Ч. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 37, ал.2 от ДОПК“ без указание как се изменя НП. Излагат се доводи и за наличие на съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на оспореното решение без да са обсъдени всички възражения на жалбоподателя и по-конкретно – издаването на АУАН и НП на А. Ч. в качеството му на физическото лице (индивидуализирано с ЕГН), а не като лице упражняващо свободна професия (по БУЛСТАТ). Също така не било коментирано обстоятелството, че твърдяното нарушение е за непредставяне на документи, находящи се в самия административен орган - НАП. Моли НП № 660402-0322797/05.09.2022 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С. да бъде отменено, алтернативно – решението на Софийски районен съд да бъде отменено, а делото – върнато на друг състав на съда за произнасяне по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено, а делото да се върне на друг състав.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения 14-дневен срок, като предвид

направеното с допълнителната молба уточнение, касационната жалба се счита подадена от надлежна страна, а именно издателят на обжалвания административен акт - С. С. П., в качеството ѝ на заместник – директор на ТД на НАП – С., чрез процесуалния представител юрисконсулт Й.. Касационната жалба е подадена срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

След надлежна проверка на обжалваното съдебно решение, настоящият състав на съда установи следното:

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалния закон, които да накърняват правото на защита на жалбоподателя. Установено е, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи в рамките на правомощията им, а констатираното от данъчните органи нарушение е описано ясно с посочване на правната квалификация на нарушението, санкционната норма и размера на наказанието. Съдът е мотивирал извод, че административнонаказателната отговорност на А. Ч. е ангажирана правилно и по делото безспорно е установено извършването на посоченото в НП нарушение. По отношение на размера на наказанието СРС е приел, че за неизпълнение на задължението по чл. 37, ал. 2 от ДОПК се предвижда глоба в размер от 250 лева до 500 лева и вземайки предвид факта, че се касае за първо нарушение на жалбоподателя, е приел, че подходящ се явява минималният размер на глобата в размер на 250 лева.

Съставът на СРС е постановил следния диспозитив: „Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, съдът реши: изменя наказателно постановление № 660402-0322797/05.09.2022 г., издадено от заместник директор на ТД на НАП – С.-град, с което на А. С. Ч. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 37, ал.2 от ДОПК.“. Посочено е, че оспорваното наказателно постановление се изменя без да се уточни в какво се изразява изменението. Диспозитивът на обжалваното съдебно решение е непълен и пречатства установяването на действителната воля на съда.

Настоящият състав на съда приема, че в случая обжалваното решение е необосновано поради противоречие между мотиви и диспозитив. В първата част на акта са изложени съображения и аргументация за изменение на НП в посока намаляване размера на наказанието, а в диспозитива липсва обективирана воля на съда в тази посока. Това противоречие между мотиви и диспозитив представлява съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на съдебното решение. Същевременно предвид невъзможността да се установи волята на съда, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да постанови съдебен акт без противоречие между мотиви и диспозитив. Същият следва да съобрази, че приложимата разпоредба на чл. 273 от ДОПК предвижда за нарушение на чл. 37, ал.2 от ДОПК размер на глобата от 500 лева до 1000 лева, тоест наложената с процесното НП глоба е в минимален размер.

По отношение претенциите за присъждане на разноси следва да се произнесе въззивния съд при новото разглеждане на делото.

Предвид изложеното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. к.с. на основание чл. 348, ал. 1, т. 2, от Наказателнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1241 от 16.03.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 97 с-в, по НАХД №13967/2022 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на указанията, изложени в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.